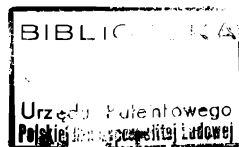

20 maja 1927 r.

C04 b 23/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 5776.

Kl. 80 b 22.

Firma G. Polysius
(Dessau, Niemcy).

Sposób wyrobu kamieni z żużli wszelkiego rodzaju.

Zgłoszono 23 grudnia 1924 r.

Udzielono 9 września 1926 r.

Pierwszeństwo: 25 kwietnia 1924 r. dla zastrz. 1, 3, 4, 5; 9 maja 1924 r. dla zastrz. 2, 6, 7 (Niemcy).

Proponowano już mielenie żużli, które same przez się nie posiadają właściwości twardnienia, ze znacznymi ilościami gipsu w celu wytworzenia w ten sposób cementu twardniejącego. Stwierdzono obecnie, że żużle wszelkiego rodzaju, jak np. żużle z wielkich pieców, nadają się nietylko do wytwarzania cementu, ale również i do wytwarzania kamieni do celów budowlanych i do tym podobnych celów, gdy do żużla dodaje się gips. Przy sposobie tym może być stosowany gips wszelkiego rodzaju, jak np. anhydryt. Do mieszaniny żużla i gipsu dodawana zostaje woda dla łatwiejszego wytwarzania kamieni. Znaczna wytrzymałość wytworzonych w ten sposób kamieni może być powiększona jeszcze w ten sposób, że żużel miele się z gipsem w stanie

wilgotnym albo suchym. Prócz tego, wytrzymałość kamieni może być specjalnie podwyższona o ile część tylko użytego do wytwarzania kamieni żużla zostaje zmielona z gipsem, przyczem osiąga się znaczną oszczędność pracy i siły. Wykonać to można w ten sposób, że odpowiednia część żużla zostaje zmielona z gipsem, albo też mielenie żużla i gipsu wykonywać można oddzielnie, poczem dopiero oba materiały zostają zmieszane.

Wynalazek polega przeto na tem, że do wytwarzania kamieni niemielony albo także i mielony żużel zostaje zmieszany ze znaczną ilością gipsu, a następnie z mieszaniny tej wytłacza się kamienie. Wobec tego mogłaby tylko część użytego do sporządzenia kamieni żużla być zmielona z gi-

5
psem. Mielenie można wykonywać również i z żużlem wilgotnym.

Dla wynalazku są ważne jeszcze dwa momenty, a mianowicie:

1. Niezmielony żużel może być całkowicie albo częściowo zastąpiony piaskiem,

2. do mieszaniny żużla i gipsu mogłyby być, w razie potrzeby, wprowadzane soda, tlenek wapnia i podobne dodatki o charakterze alkalicznym.

W stosunku do innych sposobów sposób niniejszy wytwarzania kamieni posiada tę ważną zaletę, że odpada hartowanie kamieni, jest tańszy i bardziej ekonomiczny, z powodu oszczędności na wapnie niegaszonym.

Według doświadczeń wystarcza do osiągnięcia potrzebnej, zwykłej przy innych kamieniach wytrzymałości, wielkość ziaren zmielonego żużla, równa wielkości naturalnej grubego piasku.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób wytwarzania kamieni z żużla wszelkiego rodzaju, znamienny tem, że bardziej lub mniej drobno zmielony i zmieszany z gipsem żużel zostaje stłaczany na kształt cegieł.

2. Sposób według zastrz. 1, znamienny tem, że tylko część użytego do wytwarzania kamieni żużla mielona zostaje z gipsem, natomiast druga część zostaje użyta w stanie niemielonym.

3. Sposób według zastrz. 1, znamienny tem, że użyty zostaje żużel wilgotny.

4. Sposób według zastrz. 1 — 3, znamienny tem, że mieszanina przed wytłaczaniem kamieni zostaje zmielona.

5. Sposób według zastrz. 1, znamienny tem, że do mieszaniny dodane zostają soda, tlenek wapnia lub podobne dodatki o charakterze alkalicznym.

6. Sposób według zastrz. 2, znamienny tem, że mielona część żużla zostaje zmieszana z mielonym albo niemielonym gipsem, poczem po zmieszaniu z niemielonym żużlem następuje wytłaczanie kamieni albo cegieł.

7. Sposób według zastrz. 2, znamienny tem, że niemielony żużel zostaje całkowicie albo częściowo zastąpiony piaskiem.

Firma G. Polysius.

Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.